

Δήλωση των εκπροσώπων

των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ-ΚΙΝΗΣΕΩΝ-ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΩΝ Π.Ε. στο Δ.Σ της ΔΟΕ

Γιώργου Γαλάνη και Μιχάλη Μιλτσακάκη:

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟ ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΚΟ ΚΑΙ ΨΕΥΔΕΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ ΤΟΥ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ-ΠΑΜΕ ΤΗΣ 25/10/2015

Για μια ακόμη φορά το ΠΑΜΕ και ο Ριζοσπάστης «ανακάλυψαν» τον εχθρό του εργατικού κινήματος και τη μήτρα της «απεργοσπασίας» στις **Παρεμβάσεις του Δημόσιου** τομέα και ιδιαίτερα της **εκπαίδευσης**.

Με ψεύδη και συκοφαντίες στα όρια της επιστημονικής φαντασίας, επιχειρούν για μια ακόμη φορά να «δικαιώσουν» την **απόλυτα λάθος γραμμή του ΠΑΜΕ και του ΚΚΕ** στο εργατικό κίνημα και στην συγκρότηση των μετώπων.

Δε διστάζουν μάλιστα να τσουβαλιάσουν τις **Παρεμβάσεις** και το ρεύμα του ανεξάρτητου ταξικού συνδικαλισμού με την **ΠΑΣΚ, τη ΔΑΚΕ και το ΜΕΤΑ**, δυνάμεις με τις οποίες το ΠΑΜΕ ψηφίζει από κοινού τα τελευταία χρόνια όλες τις **πανεργατικές απεργίες**, κάνοντας έτσι το «**λαγό**» του **γραφειοκρατικού- κυβερνητικού και εργοδοτικού συνδικαλισμού**.

Με τις προτάσεις διαμαρτυρίας που κάθε φορά καταθέτει διαμορφώνει το «**αγωνιστικό**» **πρόγραμμα των υποταγμένων ομοσπονδιών ΑΔΕΔΥ και ΓΣΣΕ** δίνοντας «αγωνιστικό» «αριστερό» άλλοθι και νομιμοποίηση και κυρίως αναποτελεσματικότητα στους αγώνες.

Τα μέλη του ΠΑΜΕ και οι εργαζόμενοι θα πρέπει να αναρωτηθούν πώς γίνεται κάθε φορά οι Παναγόπουλοι και οι παρατάξεις του κυβερνητικού υποταγμένου συνδικαλισμού **ΠΑΣΚ, ΔΑΚΕ, ΜΕΤΑ** να ψηφίζουν **τον...«αγωνιστικό» σχεδιασμό του ΠΑΜΕ**, αν σε αυτόν δεν εξυπηρετούνται και οι συστημικές-μνημονιακές και τελικά εργοδοτικές τους στρατηγικές, καθώς αυτό το αγωνιστικό σχέδιο δεν προκύπτει από την πίεση των κάτω.

Πως γίνεται τα τελευταία χρόνια οι γραφειοκράτες να υιοθετούν και να υπερψηφίζουν **την «ταξική» γραμμή του ΠΑΜΕ;**

Γιατί αυτή η γραμμή δεν μπόρεσε να ανατρέψει τις αντιλαϊκές πολιτικές και το κυριότερο να αμφισβητήσει **την ηγεμονία του ρεφορμισμού και της γραμμής του Σύριζα;**

Γιατί δεν μπόρεσε αυτή η γραμμή να συσπειρώσει ευρύτερες δυνάμεις σε ένα ενιαίο μέτωπο ενάντια στις πολιτικές της **κυβέρνησης, της ΕΕ, του ΔΝΤ και των μνημονίων;**

Ας γίνουμε όμως συγκεκριμένοι:

Το άρθρο του **Ριζοσπάστη** ψευδώς αναφέρει ότι **οι Παρεμβάσεις στην ΑΔΕΔΥ** τάχα ψήφισαν **λευκό** για την απεργία στις **12/11**, για να ενισχύσουν με αυτό το γκεμπελίστικο τρόπο τον ισχυρισμό ότι οι **Παρεμβάσεις** προωθούν την «**αγωνιστική ...απεργοσπασία**».

Οι **Παρεμβάσεις** κατέθεσαν και ψήφισαν τη δική τους αγωνιστική πρόταση η οποία περιελάμβανε **Πανεργατική Απεργιακή Κινητοποίηση και καταλήψεις Υπουργείων με την πρώτη εξαγγελία κατάθεσης του ασφαλιστικού και των υπόλοιπων νομοσχεδίων** (μισθολογικό κλπ) και **άμεση**

απεργιακή κλιμάκωση στη συνέχεια, σε συνδυασμό και με άλλες αγωνιστικές δράσεις αν η κυβέρνηση δεν τα αποσύρει.

Υπογράμμισαν πρώτα απ' όλα ότι είναι ανάγκη το εργατικό κίνημα να κατονομάσει και να αναμετρηθεί με όλους τους μνημονιακούς νόμους καθώς και με τις αιτίες που δημιουργούν αυτή την κατάσταση.

Οι συνδικαλιστικές δυνάμεις να πουν ξεκάθαρα ποιους έχουν οι εργαζόμενοι απέναντί τους: **Κεφάλαιο, Ευρωπαϊκή Ένωση, ΔΝΤ, ΕΚΤ, την κυβέρνηση και όλο το πολιτικό προσωπικό που τους υπηρετούν**, την ανάγκη σύγκρουσης με όλο το μαύρο μέτωπο τώρα, χωρίς μισόλογα και αυταπάτες, χωρίς μεταθέσεις στο απροσδιόριστο μέλλον.

Οι Παρεμβάσεις ψήφισαν στην ΑΔΕΔΥ και στη ΔΟΕ την πρόταση του ΠΑΜΕ για το συλλαλητήριο στις 22 Οκτώβρη, ως έναν σταθμό στη λογική και στο σύνολο της πρότασης που καταθέσαν, ενώ το ΠΑΜΕ αρνήθηκε να ψηφίσει οτιδήποτε άλλο σε αυτή την κατεύθυνση.

Είναι φανερό ότι η γραμμή **«αρκετά ματώσαμε», «να βγάλει ο λαός τα συμπεράσματα του», «πας μη ΠΑΜΕ βάρβαρος», «συμβολικές κινήσεις διαμαρτυρίας και ακτιβισμοί τηλεοπτικού χαρακτήρα»** δεν μπορούν να **ανατρέψουν το 3ο μνημόνιο** και την **συνολική επίθεση της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ**.

Σε άλλο σημείο του άρθρου του Ριζοσπάστη αναφέρεται:

« Αλλά και στο ΔΣ της ΔΟΕ, ο εκπρόσωπος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ είπε ότι θα έπρεπε η απεργία να είχε γίνει νωρίτερα, πριν ψηφιστούν τα μέτρα και ότι τώρα είναι «κατόπιν εορτής», σαν να μην έχει μπροστά του ο λαός ένα βουνό από μέτρα, με κυριότερα αυτά στο Ασφαλιστικό... Αλλη μια καραμπινάτη περίπτωση προσκλητηρίου σε ...αγωνιστική απεργοσπασία από τις δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, αφού παρουσιάζει στους εργαζόμενους χωρίς κανένα νόημα τη συμμετοχή τους στην απεργία στις 12 Νοέμβρη».

Πέρα από τη λαθροχειρία και την αθλιότητα να αναφέρεται ο εκπρόσωπος **των Παρεμβάσεων στην ΔΟΕ** ως εκπρόσωπος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ενώ το ΠΑΜΕ γνωρίζει πολύ καλά ότι οι **Παρεμβάσεις** δεν είναι κομματική παράταξη- ο άγνωστος συντάκτης Π. του Ριζοσπάστη δεν αναφέρεται στο ότι οι **Παρεμβάσεις ΠΕ** κατέθεσαν **την ίδια πρόταση** που πρότειναν οι **Παρεμβάσεις στην ΑΔΕΔΥ**. **Στην ίδια συνεδρίαση οι Παρεμβάσεις δήλωσαν ότι θα στηρίξουν με όλες τους τις δυνάμεις, παρά το γεγονός ότι κατέθεσαν άλλο αγωνιστικό σχέδιο, την απεργία στις 12 Νοέμβρη.**

Ούτε βέβαια μας λείει αν τα χιλιάδες κενά και οι χιλιάδες άνεργοι αναπληρωτές θα πρέπει να περιμένουν τον «αγωνιστικό» σχεδιασμό του ΠΑΜΕ και των ΓΣΕΕ ΑΔΕΔΥ της 12ης Νοέμβρη.

Είναι φανερό ότι το ΠΑΜΕ δεν ενδιαφέρεται για την ανατροπή των μέτρων και της καπιταλιστικής επίθεσης. Συνεχίζει με την ίδια αποτυχημένη συνταγή των τελευταίων χρόνων για κινητοποιήσεις διαμαρτυρίας και όποτε έχουμε εκλογές μετατροπή της διαμαρτυρίας σε ψήφους (στις τελευταίες ήταν λιγότεροι) και υπόσχεται ανατροπές τη...δευτέρα παρουσία της λαϊκής εξουσίας.

Η ταύτιση της στρατηγικής με την ταχτική εξοβελίζει κάθε πολιτική διεκδίκηση του σήμερα στο μέλλον. Επομένως το εργατικό κίνημα πρέπει να παλεύει μόνο για τα μικρά (χωρίς να τα υποτιμούμε) και στην καλύτερη περίπτωση να αντιστέκεται με μορφές και περιεχόμενο διαμαρτυρίας.

Η πολιτική πρόταση του ΠΑΜΕ στο εργατικό κίνημα συμπυκνώνεται στο ότι **«δεν μπορούν οι εργαζόμενοι τώρα», «δεν είναι τώρα κατάλληλη η στιγμή», «δεν υπάρχουν οι προϋποθέσεις»,** γιατί κανείς άλλος δεν είναι ίδιος με εμάς. Με βάση τον παραπάνω συλλογισμό καταλήγει στο ότι **«δεν υπάρχουν άλλες δυνάμεις για συμμαχία και συνεργασία πλην των δυνάμεων του ΠΑΜΕ».**

Οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ έχουν ενσωματώσει στην πολιτική τους γραμμή την ήττα και αυτήν προσπαθούν να διαχειριστούν. Από τα ερείπια της να πάρουν ότι μπορούν, από την καταστροφή να επιβιώσουν, από την ηττοπάθεια να επιβεβαιώσουν την ορθότητα της.

Έχοντας αυτό ως περιεχόμενο προσπαθούν να διαχειριστούν την σοβαρή υποχώρηση του εργατικού κινήματος και οδηγούνται σε λογικές καθαρότητας και άρνησης της κοινής δράσης. Από κοντά και η αντίληψη της μοναδικότητας: **οι μόνοι στο εργατικό κίνημα που απεργούν και αγωνίζονται, οι μόνοι που δρουν και παλεύουν, όλοι οι άλλοι απεργοσπάστες.** «Εμείς του ΠΑΜΕ οι μόνοι συνεπείς». Μεταφυσική αντίληψη και εργαλεία για την κατανόηση της πραγματικότητας και της καπιταλιστικής κρίσης.

Οι εργαζόμενοι, η αγωνιστική, αντικυβερνητική, αντιΕΕ, αντιΕυρώ αντιμνημονιακή πτέρυγα του κινήματος (και πολλά μέλη του ΠΑΜΕ) συνειδητοποιούν ότι το εργατικό κίνημα δεν θα έχει καμία νίκη χωρίς ένα ευρύ πανεργατικό-πανκοινωνικό- παλλαϊκό μέτωπο, χωρίς απεργιακές μορφές διάρκειας, χωρίς συντονισμό, χωρίς κοινή ενωτική δράση στη βάση ενός αγωνιστικού πλαισίου (διαγραφή του χρέους, παύση πληρωμών, έξοδο από ΕΕ Ευρώ, εθνικοποίηση των τραπεζών), για την ανατροπή των αντιλαϊκών πολιτικών κυβέρνησης, ΕΕ , ΔΝΤ, ΕSM.